

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 1. Sausio (Jan.) 1, 1924. Metai IV

"Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879."

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuose:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

"DRAUGAS" PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

NAUJŲ METŲ ŠVENTĖ.

Šv. Mišių Evangelija (Šv. Luko 2, 21).

Anuo metu: kada praėjo aštuonios dienos, kad vaikelis būtų apipjaustytas pramintas buvo Jo vardas Jėzus, kuris buvo pramintas aniolo, pirmiaus negu iščiuje prasi-dėjo.

TRIJŲ KARALIŲ DIENOJE.

Šv. Mišių Evangelija (Mato 2, 1-12).

Jėzui gimus Judo Betliejuje karaliaus Erodo dienosė, štai, Išminčiai iš Rytų šalies atėjo į Jeruzalę ir sako: Kame yra gimusis Žydų karalius? nes mes matėme jo žvaigždę Rytų krašte ir atėjome jo pagarbintų. Tai išgirdęs, karalius Erodas nusigando, o draug su juo ir visa Jeruzalė. Jis surinko visus tautos vyriausius kunigus ir Rašto žincvus ir teiravosi jų, kame Kristus turėjęs gimti. Jie jam atsakė: Judo Betliejuje, nes taip pranašo parašyta: Ir tu, Betliejau, Judo žeme, anaiptol neesi mažiausi tarp vyresniųjų Judo vietų; nes iš tavęs kilis vadas, kurs valdys mano tautą, Izraelį. Tuomet Erodas, slapčia pasivadines Išminčius, rupestingai iškvotė iš jų tos jiems pasirodžiusios žvaigždės metą. Ir, siųsdamas juos į Betliejų, tarė: Eikite ir rupestingai klauskitės apie vaikelį; radę gi, duokite žinią man, kad ir aš nuėjęs pagarbinčiau jį.

Jie, išklausė karalių, iškeliavo. Ir, štai, žvaigždė, kurią buvo matę Rytų šalyje, lėjo pirm jų, kol atėjus sustojo viršuje vietos, kame buvo vaikelis. Pamatę žvaigždę, jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį su jo motina Marija ir parpuolę pagarbino jį. Pas-kui jie atidengę savo turtus ir atnašavo jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros. Gavę gi perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugrižo į savo šalį.

Sveiki Sulaukę Naujų Metų!

“Laivo” Redakcija sveikina savo skaitytojus, platintojus, rėmėjus ir prietelius, sulaukusius Naujų 1924 Metų, linkėdama visiems daug Dievo malonių ir laimės.

Visiems gi atsiuntusiems Šv. Kalėdoms ir Naujiems Metams pasveikinimų, Redakcija taria nuoširdų dėkui.

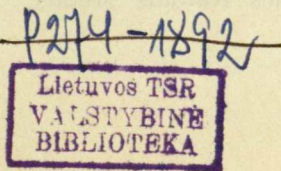
“Laivo” Redakcija.

NAUJI METAI.

Sausio 1 dieną prasideda Naujieji 1924 Metai.

Žmonės tą dieną sveikina kits kitą, linki visokios laimės ir pasisekimo.

Tai yra gražus paprotis: jis auklėja žmonių tarpe santaiką, vienybę ir draugiškumą. Žinoma, jei tik tie linkėjimai eina iš tikros širdies, jei jie nėra veidmainingi.

Bet dažnai žmonės Naujųjų Metų dieną, be tų gražių linkėjimų, pasitinka nevisai tinkamai.

Tą dieną manoma reikią butinai išsigerti naujai laimei ir pasigerti. Ir žmonės geria, nežiurint visokių "prohibition," ir pasigeria.

Nusigėrus gi žmogui, ko bereikia, kad elgtųsi, kaip gyvulis?

Tuomet ieško jisai gyvuliškų pasilinksminimų, įžeidžiančių krikščionišką dorą.

Ir taip Naujieji Metai pradedama girtuokliavimu ir paleistuvavimu.

Šitoks Naujųjų Metų šventimas nesuderinamas su krikščioniškąja dora, bet yra pagoniškų papročių liekana.

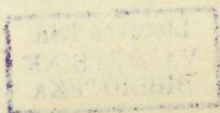
Senovėje Rymiečiai Sausio 1 dieną skirdavo girtuokliškiems ir begėdiškiems žaidimams, vadinamiems "Saturalia."

Krikščionystei įsigalėjus šie žaidimai nevisai buvo išnykę. Delto Bažnyčia ne kartą keldavo balsą, juos smerkdama ir gindama krikščionims juose dalyvauti. Vėliau Naujiems Metams buvo įvesta atpildos pamaldos, kad atitraukus krikščionis nuo tų pasilinksminimų Tertulijono (rašytojo III amžiaus) pavadintų "velniškais žaidimais."

Ilgainiui Bažnyčia paskyrė Sausio 1 dienai šventę, kurioje minima paslaptis įvykusi aštuntą po Kristaus gimimui dieną. Tą dieną Kristui buvo duotas vardas *Jėzus*.

Bažnyčia tad ant Naujų Metų antgalvio rašo Jėzaus Vardą, primindama krikščionims, kad Naujus Metus jie privalo pradėti su Jėzumi ir Jėzuje.

Laimės linki žmonės Naujais Metais. Bet tikros lai-

mės šaltinis yra Jėzus, nes tik Jėzus atnešė žmonijai ramybės, be kurios nėra laimės.

Šiandie pasaulis nėra laimingas, nes nėra žmonių tarpe dar Kristaus ramybės.

Šiandie ir praužus Didžiajam Karui pasaulyje vis dar neramu. Santykiai tarp valstybių įtempti. Vienur eina karai, kitur kyla sumišimai, o visur jaučiama tvankus oras pranašaujās audrą, kuri grėsia pasaulio santaiką ir ramybę suardyti.

Nėra pasaulyje ramybės, nes nėra Jėzaus žmonių širdyse. Jėzus tikros Ramybės Kunigaikštis, dar neviešpatauja visų žmonių mintyse ir valioje. Žmonės dar klauso daugiau savo piktų geidimų, nė Jėzaus.

Tikra ramybė tuomet įvyks, kuomet Jėzus viešpataus žmonėse savo mokslu ir savo dora.

Pračėdami tad Naujus 1924 Metus, mes privalome daugiausiai vieno linkėti, kad Kristus užviešpatautų žmonių sielose, kad žmonės vis daugiau vykdytų Kristaus paskelbtą doros įstatymą. Tuomet tik įvyks laukiamoji ramybė tarp žmonių.

Tas linkėjimas yra ir mūsų Šv. Tėvo Pijaus XI linkėjimas. Jisai paskyrė Sausio mėnesiui Apaštalytės Maldai intenciją: "KRISTAUS RAMYBĖ, TIK KRISTAUS VIEŠPATAVIME."

Įžengdami tad į Naujus 1924 Metus, siųskime savo karštas maldas į dangų, idant išsipildytų Šv. Tėvo Pijaus XI troškimas, idant įvyktų šiais metais pasaulyje ramybė ir santaika per Kristų ir Kristuje. X.

APAŠTALIŠKOJO DELEGATO LIETUVAI RAŠTAS,

apie žegnojimąsi.

No. 1-68

Kadangi Lietuvos Vyskupų Konferencijos, buvusios praeitaisiais metais, nutarimuose yra patalpinta lig šiol vartojamoji žegnojimosi formulė, apie kurią tačiau Konferencijoj nebuvo tartasi, tai žemiau pasirašiusis Apaštališkasis Delegatas klausė Š. Pareigos Kongregaciją, ar galima ir toliau vartoti toji formulė: “Vardan Dievo Tėvo ir Sunaus ir Šventosios Dvasios. Amen.”

Ir Aukščiausioji Š. Pareigos Kongregacija atsakė: “Galima, pridėjus skirsnelį po žodžio Dievo, Tėvo ir Sunaus ir Šventosios Dvasios.”

Todel spausdinamose knygosė po žodžio “Dievo” reikia vis padėt skirsnelis: Vardan Dievo, Tėvo ir Sunaus ir tt.

Duota iš Aukš. Panemunės 28 rup. 1923 m.

† *Antoninas Zecchini,*

Myros Arkivysk., Apašt. Delegatas.

* * *

Padiškinimas. Bendroji Kat. Bažnyčioj žegnojimosi formulė, lietuviškai išversta, yra šiokia: Vardan Tėvo ir Sunaus ir Šventosios Dvasios, Amen. Kai vedė Lietuvon Krikščionybę, misionoriai pritaikino žegnojimąsi lietuviams taip, jog išėjo mūsų vartotasis lig šiol “Vardan Dievo Tėvo” ir tt. Kodėl pridėta tas žodis “Dievo?” Mat, norėta žmonėms aiškiai pabraukti, jog čia kalbama ne apie koki paprastą tėvą bei sunų, bet apie Dievą; ir dar — tas vienas žodis “Dievo” turėjo parodyti, jog čia kalbama ne a-

pie tris kokius dievus, tik apie vieną Dievą.

Bet gali kam, kalbant "Vardan Dievo Tėvo ir Sunaus" ir tt., į galvą ateit: Juk "Dievas" tėra pridėta prie vieno Tėvo; tat gal Sunus ir šv. Dvasia nėra Dievas? (Todel J. K. Apaštališkasis Delegatas atsiklausė Aukščiausiojy Pareigos Kongregacijoj prie Apaštaly Sosto, kuri tokiuos klausimus riša, ar galima palikt lietuviamis vartoti senoji žegnojimosi formulė. Kongregacija ir atsakė, jog galima, tik knygose po žodžio "Dievo" žegnojimosi formulėj reikia padėti skirsnelis arba kabliukas, taip jog dabar, žegnodamiesi, sakysim: "Vardan Dievo," čia sustosim trumputę valandėlę ir toliau kalbėsime: "Tėvo ir Sunaus ir Šventosios Dvasios, Amen." Tuo budu aiškiai pareikšim, jog žegnojamės vardan Dievo ir tuoj pat paaiškinsim, tas Dievas yra Tėvas ir Sunus ir š. Dvasia, vadinasi, aiškiai išpažinsim, jog yra vienas Dievas trijuose asmenyse, ir kiekvienas tų asmenų yra Dievas.

Kun. M. Vaitkus.

Mes plaukiame per šio pasaulio jūrą į Amžinosios Tėvynės prieplauką. Kad laimingai doplauktume, turime buti Kristaus skirtame laive — Katalikų Bažnyčioje — kuri vairoja šv. Petro ipėdinis Romos vyskupas.

Ir mūsų "Laivas" plauks išvien su Kristaus laivu.

MISIJONORIUS IR BEZDŽIONĖ.

Tulas misijonorius, bekeliaudamas, labai pavargo ir užsuko į vieną kaimą pasilsėti. Eidamas pro vieną trobą, išgirdo nuostabų riksmą, kaip kokio mušamojo arba persigandusio vaiko verksmą. Iš žingeidumo įėjo trobon ir štai, ką pamatė.

Viduje aslos stovėjo su botagu šeimininkas Likeon ir plakė be pasigailėjimo susisukusią į kamuolį mažą bezdžionę, kuri baisiai rėkė.

Misijonorius, priėjęs arčiau, nutvėrė šeimininko ranką ir sulaukė jį nuo mušimo.

— Už ką ją taip baisiai plaki?, — paklausė misijonorius. Gėdintumeis taip nuožmiai gyvulėlį kankinti!

Šeimininkas, pamatęs misijonorių, nuleido botagą žemyn, bet dar rustingai pažvelgė į bezdžionę, kuri kojėlėmis pradėjo krapštyti nuplaktas vietas.

— Miako daug blogo padarė, — tarė teisindamasis šeimininkas.

— Bet gal nemoki su ja apsieiti? — tarė misijonorius. Tonkietis paglostė savo — ilgą kasą ir atsakė:

— Kadangi taip ją užstoji, tai pirk ją nuo manęs.

— Kam man reikia bezdžionės? Nei aš turiu kur ją padėti, nei kuomi maitinti, — tarė misijonorius.

Bet tonkietis nenusileido.

— Duok man porą saujų ryžių ir imkis ją. Nors syki atsikratysiu nuo jos! Kur nepasisuksi, ten pridaro jeibių.

Misijonorius įdomiai pažvelgė į Miako, taip buvo vardas ir jam pagailo gyvulėlio, kuris taip gailingai žiūrėjo į jį, kad, rodos prašyte prašė paliuosuoti ją iš dabartinio savininko rankų.

Mąstė sau misijonorius: — išteklių misijoje nedaug yra, ją gavus bus daugiau išlaidų, bet už tat turėsiu iš ko pasijuokti ir prie to paliuosuosiu gyvulėlių iš kankintojo rankų. Lyg tam patvirtinti tonkietis pamėjo botagu jai, tarsi sakydamas, kad daugiau gaus, jei misijonorius jos nepasigailės. Jisai butinai norėjo misijonoriui pavesti, nes žinojo, kad pas jį atėjo naujas ryžų transportas.

— Gerai, — tarė misijonorius, aš paimsiu bezdžionę, o tau ryžų atsiųsiu.

Tai taręs, misijonorius priėjo prie Miako, paglostė ją, atsargiai įsidėjo į skverną ir atsisveikino su jos šeiminku.

Bezdžionė visu keliu iki misijos stočiai tupėjo ramiai, lyg nujausdama, kad jos naujas šeiminkas jos nekankinsias.

Bet atvykus į misijos namus, bezdžionė pasirodė, kuomi esanti. Budama nedidelė, panaši į mažą šunelį, visur ji įsiskverbavo. Kur tik užnosdavo kokių skanumynų, saldainių, ar ko panašaus, jau nuo jos nenukabosi. Įvaisiais keliais prilips, suės, arba išmėtys, sudraskys ir tt. Jei jau soti yra, tai arba guli, arba po medžius raitosi: tai už uodegos pasikabins, tai kaip voverė nuo šakos ant šakos šokinės, tai kitokiais šposais trukdė katekėtams mokyti ir kiti darbai dirbti.

Misijonorius gailėjosi ją igyjęs ir renęsėsi parduoti vienai senai Annamitei. Tas sumanymas tačiau neįvyko, nes Miako netikėtai atnešė didelės naudos misijai.

(Tai įvyko šitaipos. Bezdžionė buvo laikoma virtuvėje. Bet misijonorius matydamas, kad Miako pridarydavo daug jeibių perkėlė ją į savo kambarį.

Vieną kartą nakčia Misijonorius nuvargęs nuo darbo smarkiai miegojo. Misijos namai su bažnytėle stovėjo šalytė didelio miško, o kitos kaimiečių trobelės lygiai buvo netoli. Staiga per miegą misijonorius pajuto, kad kas tai traukia jį už rankos. Atvėrė akis manydamas, kad kokis stabmeldys atėjęs prašo krikšto, nes apie tai sapnavo, bet greitai atsipeikėjo ir pamatė, bezdžionę prie savo rankos.

— Kas čia tave atnešė, ruščiai suriko misijonorius ir nusivijo bezdžionę nuo savęs.

Bet Miako, užsispirusi vėl prie jo kojų prikibo ir ėmė traukti. To buvo jau per daug misijonoriui. Išlipo iš lovos, norėdamas bezdžionę nubausti. Tik štai pažvelgė į langą ir nusigaido, pamatęs didelę šviesą. "Tai — gaisras" — baimingai ištarė misijonorius. Ištikro miškas buvo užsidegęs ir jau arti namų ugnis buvo priėjusi. Dar valandėlė ir namai būtų užsidegę.

Pamatęs didelį pavojų, misijonorius greitai išbėgo iš namų; bezdžionė paskui, peršokusi per jo petį klygo prie kaimiečių namų ir baisiai rėkė.

Išbėgę iš trobų žmonės, vadovaujant misijonoriui, pradėjo, kur galima gesinti ugnį. Bendromis jėgomis pavyko apginti misijos ir savo namus nuo ugnies, o užėjęs netrukus didelis lietus visai sustabdė gaisrą.

Nuo to laiko bezdžionė Miako, neveiziant į jos daromas jeibes ir šposus liko pas misijonorių, didžiai jo kaimynų mylima.

Misijonorius grįždamas į Europą, pasiėmė ją su saviimi. Čia rodydavo ją žmonėms ir per prakalbas siųsdavo ją su skribėle parinkti misijoms aukų.

[Katalikų Misijos Nr. 470].

KULTUROŠ VAJUS — ŠVIESOS KELIONĖ.

Prasideda Chicagoje.

Sausio 1 d. vakare Cicero, Ill.

Sausio 6 d. vakare Aušros Vartų par.

Sausio 8 d. vak. Bridgeport.

Sausio 13 d. po sumos Roselande.

Sausio 13 d. vakare West Pullman.

Sausio 15 d. vak. North Side.

Sausio 19 d. vak. Melrose Park.

Sausio 20 d. Detroit, Mich. kun. Bereišio ir kun. Jonatėio par.

Sausio 21 d. Detroit, Mich. kun. Čižausko par.

Sausio 24 — 25 d. Niagara Falls, N. Y.

Sausio 26 — 27 d. Rochester, N. Y.

Sausio 28 — 29 d. Binghamton, N. Y.

Sausio 30 d. Forest City, Pa.

Vasario 3 d. Scranton, Pa. kun. Lopatos par. po sumos.

Vasario 3 d. Scranton, Pa. kun. Kuro par. vakare.

Kolonijos, kurios gavo laiškus prakalbų reikalu ir dar neatsakė, malonėkite pasiskubinti atsakyti. Jei reikėtų plakatų, praneškite. Kalbėtojai bus neseniai atvykę iš Lietuvos. Kolonijos yra prašomos rupestingai prie tų prakalbų prisirengti, suruošiant programą ir sutraukiant žmonių kuodaugiausia.

Už darbą atlygins Dievas, Tauta pasakys ačiu, patys pasidžiaugsime gražiomis pasekmėmis.

Federacijos Sekretoriatas.

2201 West 22-nd Street,
Chicago, Ill.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Klausimas. Katalikų Bažnyčios priešai skelbia, buk a. a. kun. P. Serafinas buvęs pašalintas J. E. Arkivyskupo įsakymu iš Chicagos ir ištremtas į Pensilveniją už Zinc Co. šėrų pardavinėjimą.

Prašau "Laivo" Redakcijos paaiškinti, kiek tiesos yra tame priekaište.

J. P.

Atsakymas. Tiesos šitame priekaište daromame a. a. kun. P. Serafinui nėra nė už skatiką.

Tamstai reikėjo paklausti anų priekaištininkų, kuo remdamiesi jie drįsta drapstyti purvais vėlionį Kun. Pranciškų?

Kristaus laikais pariziejai vadino mūsų Išganytoją "rijunu," "girtuokliu," "Beelzebubu" už tai, kad Jėzus buvo gailestingas vargšams nusidėjėliams, šluostė ašaras nuliudusiems, ir gydė ligonius.

Panašiai elgiasi Tamstos laiške paminėti "kitaip manantieji" bedievukai. Jie kaltina a. a. kun. P. Serafiną, kuris per ilgus metus dabavosi katalikų visuomenės naujai, kaipo klebonas ir kaipo uolus darbuotojas katalikų organizacijose. Dar daugiau. 1918 metais a. a. kun. Pranciškus, visiškai išsižadėdamas pasaulio, įstojo į Marijonų Kongregaciją. 1920 metais savo Vyresniųjų siūstas į Pensilveniją berinkdamas aukų šv. Kazimiero Seserų Vienuolijai per lietuvių kolonijas peršalo žiemos metu sunkiai susirgo ir mirė Wilkes Barre.

Apie kokį ten šėrų pardavinėjimą ir ištremimą a. a. kun. Pranciškaus negali būti ir kalbos.

Leisti melagingų gandų yra lengva, bet sunkiai reikės

už tai atsakyti gandų leidėjams prieš Amžinosios Teisybės Teisėją, Dievą.

KUNIGAIKŠTIS VLADIMIRAS GIKAS.

1923 metais Švenč. Marijos Rožančavos dieną, Paryžiuje, Tėvų Lazaristų koplyčioje, Kardinolas Dubois išventino kunigais keturis dijakonus.

Tarp išišventinusiųjų ypatingos dėmes kreipė į save vienas žilaplaukis kunigas.

Buvo tai kunigaikštis Vladimiras Gikas, Rumunijos senovės karališkos šeimos ainas; brolis buvusiojo ambasadoriaus Prancuzijoje, atsivertęs neseniai iš pravoslavijos.

Atsivertusio dabar viena tik mintis yra, kad suvienijus atsiskirusias bažnyčias su Romos Katalikų Bažnyčia.

Tuo tikslu jis turėjo jau konferencijų arba paskaitų dideliuose miestuose Bukareste, (Rumunijos sostinė), Romoje ir Paryžiuje.

KATALIKŲ PASAULYJE.

Du Vyskupu Suv. Valstyb. Šventasis Tėvas Pijus XI, paskyrė du nauju Vyskupu Suv. Amerikos Valstybėms. Vienas Nashville diecezijos — Kun. A. J. Smith, kitas Lincoln, Neb. diecezijai — prel. F. J. L. Beckman.

Du nauju Kardinolu.

Gruodžio 21 d. 1923 m. Šv. Tėvas Pijus XI paskyrė du nauju Kardinolu: Everisto Lucidi ir Aurelio Galli, abudu italu.

Amerikos Katal. Federacija mobilizuojasi.

Federacija su Naujais 1924 Metais pradeda Kultūros Vajų. Darbo pradžia įvyks Chicagoje. Chicagiečiai uoliai rengiasi prie naujo vajaus. Iš Lietuvos atvyko naujų kalbėtojų.

Arkivysk. Ciepliakas vos gyvas.

Bolševikų kalėjime uždarytas Arkivyskupas Ciepliakas baigia savo dienas. Nežmoniškas apsiėjimas su kaliniu trumpina jo gyvenimą. Arkivyskupas laikomas kambarėly urve, kurs yra 8 pėdų ilgas ir 6 pėdų platus. Arkivyskupas eina 76 metus. Uždarytas tokiam ankštam urve senelis negali ilgai atlaikyti.

PLAČIAM PASAULYJE.

Graikijos Karalius pašalintas nuo sosto. Valdžią paėmė į savo rankas republikonai.

Meksikoje eina bausis naminis karas — revoliucija. Eina žudynės. Dar nėra aišku, kieno bus viršus, ar Obregono valdžios, ar revoliucionierių.

Anglijoje įvyko rinkimai į parlamentą. Iš trijų esamų Anglijoje partijų (konservatistai, liberalai ir darbiečiai) nė viena negavo daugumos. Tačiau rinkimus prakišo konservatistai, laimėjo darbiečiai. G reičiausiai darbiečiams teks valdžios vairas, nes konservatistai nesidės su liberalais.

KAS GIRDĖTI LIETUVOJE?

Lietuvos valdžia mažina valdininkų skaičių. Iš kai kurių ministerijų paleista bent pusė valdininkų.

Linų ūkis. Šių metų linų pašėlio plotas užėmė apie 52,100 hektarų. Vieno hektaro derlius siekia 10 centnerių grūdų ir 8 cnt. pluošto. Bendrovė "Rubas" rengia linų verpimo fabriką.

Naujas dienraštis "Rytas" žada greitai laiku išeiti. Redaktorius šio dienraščio yra p. Zigmas Starkus, krikščionių demokratų frakcijos Seimo atstovas.

"Ryto" Redakcija jau išleido gražų "Kvieslį," raginantį užsisakyti "Rytą."

Atvyko Kaunan Anglijos atstovas Lietuvai p. Vaughan.

Klaipėdos klausimas bus dar sprendžiamas. Ministeris pirmininkas Galvanauskas Tautų Sąjungos išreikalavo, kad būtų paskirta Klaipėdos klausimui išspręsti nauja komisija, kurios pirmininku būtų bešalis Amerikonas. Tautų Sąjunga su tuo sutiko. Į pirmininkus bus pakviestas greičiausiai Brand Whitlock, buvęs ambasadorius Belgijai.

LIETUVOS ATSOVYBĖ AMERIKOJ PRANEŠIMAS.

Einant užsienio pasams duoti taisyklių pakeitimu No. 1027, pasų leidimų ir vizų mokesnis yra pakeičiamas uno 1924 m., sausio mėn. 1 d. sekamai:

Litais Doleriais

Pasų pratęsimai nemokami 1.00

Leidimai ligi 6 mėn.	40	5.00
Vienkartinės vizos ligi 6 mėn.	40	5.00
Daugkartinė viza ligi 6 mėn.	250	26.00

Doleriais mokant priskaitomas kartu ir žyminis užmo-
kesnis.

Lietuvos Atstovybė Amerikoje.

1923 m. gruodžio mėn. 19 d.

REDAKCIJOS ĮSPĖJIMAS.

Dažnai gauname laiškų parašytų neįskaitomai ir be ra-
šytojo tikros pavardės ir adreso.

Šiuomi įspėjame, kad į tokius laiškus Redakcija ne-
kreips jokios dėmes ir neteiks jokio atsakymo.

Jeigu kas nori sulaukti į savo laiškus Redakcijos at-
sakymo, tas privalo rašyti juos aiškiai, pasirašyti savo tik-
rąja pavarde ir nurodyti savo gyvenamos vietos adresą.

“Laivo” Redakcija.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

Pilypui iš Sioux City, Iowa. Tamstos du straipsneliu
“Malda” ir “Švenčiausias Sakramentas” gavome. Labai
ačiu.

J. M. L. Katiliui iš Duquesne, Pa. Tariame Tamstai
širdingą dėkui už auką skirtą “Laivui.”
